

ĐỌC

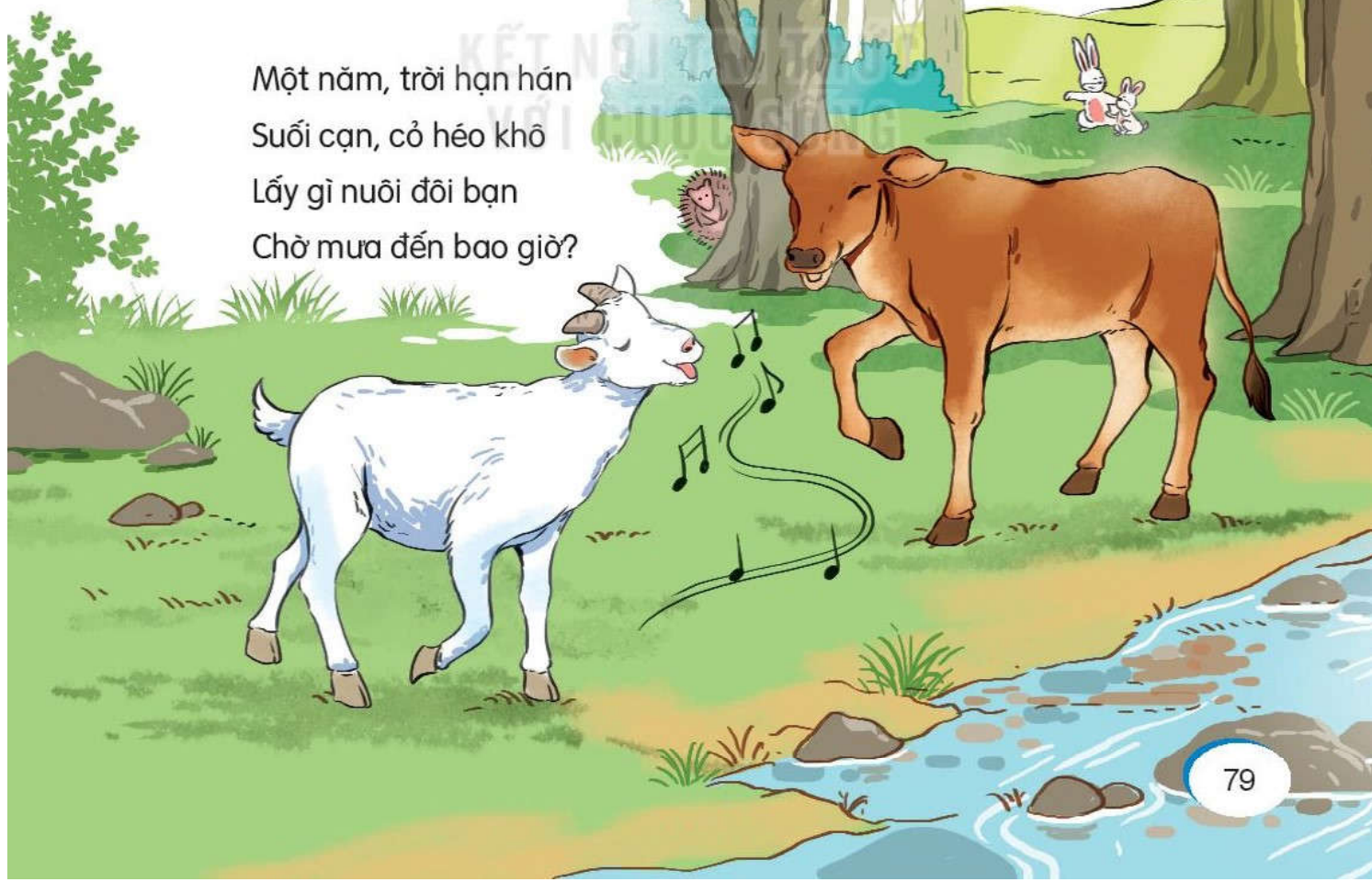
Nói về một người bạn của em.

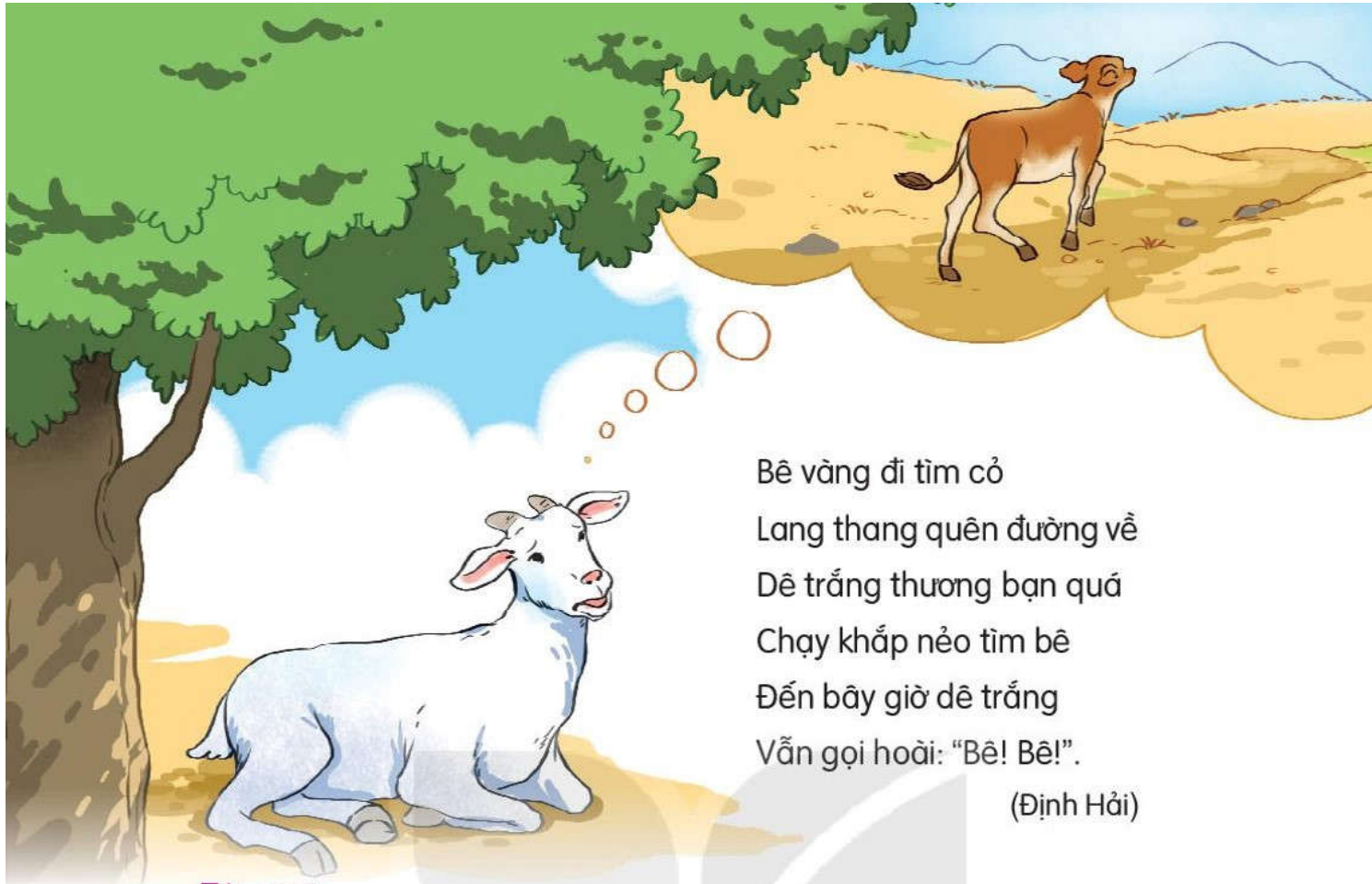

GỌI BẠN

Tự xa xưa thuở nào
Trong rừng xanh sâu thẳm
Đôi bạn sống bên nhau
Bê vàng và dê trắng.

Một năm, trời hạn hán
Suối cạn, cỏ héo khô
Lấy gì nuôi đôi bạn
Chờ mưa đến bao giờ?

Bê vàng đi tìm cỏ
 Lang thang quên đường về
 Dê trắng thương bạn quá
 Chạy khắp nẻo tìm bê
 Đến bây giờ dê trắng
 Vẫn gọi hoài: “Bê! Bê!”.

(Định Hải)

Từ ngữ

- *Sâu thẳm*: rất sâu.
- *Hạn hán*: tình trạng thiếu nước do nắng lâu, không mưa gây ra.
- *Lang thang*: đi hết chỗ này đến chỗ khác, không dừng lại ở nơi nào.

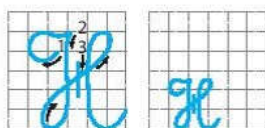
1. Câu chuyện được kể trong bài thơ diễn ra khi nào? Ở đâu?
2. Chuyện gì xảy ra khiến bê vàng phải lang thang đi tìm cỏ?
3. Khi bê vàng quên đường về, dê trắng đã làm gì?
4. Nêu cảm nghĩ của em về bê vàng và dê trắng.

* Học thuộc lòng 2 khổ thơ đầu.

1. Tìm từ ngữ thể hiện tâm trạng của dê trắng khi không thấy bạn trở về.
2. Đóng vai một người bạn trong rừng, nói lời an ủi dê trắng.

VIẾT

1. Viết chữ hoa:
2. Viết ứng dụng: Học thầy không tày học bạn.

NÓI VÀ NGHE

1. Dựa vào tranh minh họa câu chuyện trong bài thơ *Gọi bạn* và gọi ý, nói về sự việc trong từng tranh.

Từ xa xưa, trong rừng xanh sâu thẳm, (...).

Một năm, trời hạn hán (...).

Bê vàng đi tìm cỏ, (...).
Dê trắng thương bạn, (...).

Đến bây giờ, dê trắng (...).

2. Chọn kể 1 – 2 đoạn của câu chuyện theo tranh.
3. Kể tiếp đoạn kết của câu chuyện theo ý của em.

Viết 2 – 3 câu nêu nhận xét của em về đôi bạn dê vàng và dê trắng trong câu chuyện trên.